Isaac cui de duobꝰ gemis dictũ est: Jacob dilexi Esau aũt odio habui. Simpliciter aũt fateor caritati vestre corã dño deo nr̃o q̃ testis est sup aiaꝫ meã ex q̃ deo seruire cepi. Q̃m sic difficile exptus sũ meliores q̃ꝫ q̃ in monasterio ꝓfecerũt: ita nõ sũ peiores exptꝰ q̃ꝫ q̃ i mon asterio defecerũt. Et ideo in quacũqꝫ societate hõ ponat nõ poterit oĩno euadere q̃n inter ꝑctõres ꝯuersef. ⁊ ideo optet ꝑfectos vitia maloꝝ corrigere ꝓposse ⁊ q̃d nõ pñt corrigere sustinere. nã tales deo q̃ est supmꝰ iudex reseruanf. Uñ Greg. ij. mora. ca. xviij. Nullꝰ ꝑfectꝰ est q̃ inter defectꝰ ꝓximoꝝ ꝑfectꝰ nõ est. q̃ eñ equanimif aliena mala nõ tolerat: ipse sibi testis ẽ ꝑ impatientiã: q2 a boni plenitudie lõge distat. Abel quippe esse rẽnuit: quẽ Cayn malicia ñ exercet sic in tritura aree grana sb paleis ꝓmũf: sic flores inter spinas ꝓdeunt. rosa q̃ redolet crescit cũ spina que pũgit. Duos nãqꝫ filios habuit primꝰ hõ. ſ vnꝰ reprobꝰ aliꝰ electꝰ fuit. Tres q̃qꝫ filios Noe arca ꝯtinuit. ſ duobꝰ in humilitate ꝑsistẽtibꝰ: vnꝰ in patris irrisionẽ ruit. Duos Abraã filios habuit ſ vnꝰ innocens alf fratris ꝑsecutor fuit. Duos quoqꝫ filios Isaac habuit. vnꝰ in humilitate seruatꝰ: aliꝰ ꝯo etiã priꝰ q̃ꝫ nasceref reprobatꝰ. Duodeciꝫ filios Jacob genuit ſ ex eis vnꝰ ꝑ innocentiã vẽditꝰ est. Ceteri ꝯo ꝑ malitiã fratris vẽditores extiterunt. Duodecim q̃ꝫ aplĩ in ecclĩa sũt: sed ne iꝓbati remanerẽt vnꝰ eis admixtꝰ est qui eos ꝑseq̃ns ꝓbaret. Sic nãqꝫ iusto ꝑctõr cũ malitia iungif Sic in fornace auro palea cũ igne sociaf vt q̃ñ ardet palea: auꝝ purgef. Hi ḡ in veritate boni sunt. q̃ in bonitate etiã inf malos ꝑsistere possunt. hec ille. Idẽ ꝑmo mora. ca. ij. Necqꝫ enim valde laudabile est bonũ esse cũ bonis ſ bonũ esse cũ malis. Sicut eñ grauioris culpe est inf bonos bonũ nõ esse: ita imẽsi est ꝑconij bonũ etiã inter malos extitisse. Job. xxx. Frater fui draconũ: ⁊ socius strutionum. Et canticoꝝ. ij. Sicut liliũ inter spinas: sic amica mea inter filias. Uiuẽs inf peccatores trãslatꝰ est. ¶ Notandũ q̃ deus electos suos trãsfert tripliciter. De rebelliõe ad recõciliationẽ. De dissolutiõe ad religionẽ. De peregrinatiõe ad quietationem. Primo mõ trãsfert existẽtes in statu peccati ⁊ iniusticie siue originalis siue actualis ad statũ gr̃e siue penitẽtie: sic rex misericors exules ⁊ ꝓfugos ⁊ ꝓscꝑtos i extraneis regnis vagantes: reuocat gratiose ⁊ ad pacis recõciliationem admittit. Ita xp̃s suos rebelles recedẽtes ab eo ꝑ peccatũ ⁊ exules in regione vmbre mortis: trãsfert misericorditer in regnũ suum ⁊ repatriare ꝑmittit. De isto exilio trãslatꝰ fuit Paulꝰ. Petrus. Maria magdalena. Matheꝰ ⁊ multi alij inter quos Augꝰ. de quo sic legimꝰ Inuenit se augꝰ lõge esse a deo in regiõe dissimilitudinis tanq̃ꝫ audiret ⁊c. De ista trãslatione ad Coll. j. Eripuit nos de ꝑtãte tenebrarũ ⁊ transtulit in regnũ filij sui. ¶ In tp̃e hyemali. i tempore frigido q̃ñ oĩa sũt quasi sem mortua tũc prudẽs ortulanus trãsfert de loco ad locũ plantas euellẽs eas radicitꝰ a terra in qua steterũt prius: ac ꝑ talẽ trãsplantationẽ alique fiunt fertiles ⁊ fructifere que fuerũt steriles ⁊ inepte. Tempꝰ hyemale ⁊ frigidũ est tp̃s tribulationis ⁊ aduersitatis. Xp̃s est moraliter ortulanus sic estimauit Magdalena. Joh. xx. Iste ortulanꝰ q̃ñqꝫ peccatoribꝰ imittit hyemẽ tribulatõis ⁊ infirmitati ⁊ angustie ⁊ sic trãsfert eos ꝑ ꝯtritionẽ ⁊ ꝯfessionẽ in ortũ ecclĩe ⁊ facit eõs fructiferos ⁊ fertiles q̃ priꝰ steriles ⁊ infecundi extiterũt. j. Joh. iij. Trãslati sumꝰ de morte ad vitã quoniã diligimus fratres.

D Scd̃o trãsfert deus electos suos de dissolutione ad religionem. sicut ortulanus cernens plantam delicati fructus crescere ꝓpe viam ⁊ in loco cõmuni. vbi modo a bestijs: modo ab alijs freq̃nter leditur: mõ a ribaldis excutif: quia stat sine munitione in via cõmuni ita q̃ nunq̃ꝫ vel vix ꝑducit fructum suũ ad maturitatem: quin vel ledatur in germinibꝰ q̃ñ germinat. vel in flore q̃ñ florescit: vel in fructu q̃ñ maturescit: taleꝫ inq̃ꝫ plantã transfert in viridariũ vel in ortũ bñ cõclusuꝫ vt ibi fructificet integre sine impedimẽto ⁊ fructus totus in vsuꝫ dñi seruef. Isto mõ moraliter xp̃us q̃ñ videt ꝑsonã aptã ad fructificandũ in ecclĩa. stantẽ in mũdo qui est via cõmunis oĩm transeuntiũ ꝓferentẽqꝫ germẽ vl florem ꝑ sanctũ ꝓpositũ q2 multa bona ꝓponit facere sed statim ledif a bestijs id est bestialibus hominibꝰ datis voluptatibꝰ huiꝰ vite: vl excutitur a ribaldis ante fructus maturitateꝫ ⁊ impedif ⁊ agitatur a pessimis mundanis hominibus sic q̃ vix aliquẽ fructũ ꝑducit ad maturitatẽ. Talẽ igif xp̃s aliquotiens transfert i ortũ sancte religiõis. De quibꝰ Canf. v. Ueni in ortum meũ soror mea spõsa. messui mirrhã meã cũ aromatibꝰ meis. In isto ergo orto sũt mirrhe penitentie ⁊ aromata doctrine sancte. de hac translatione dicitur in p̃s. Uineam de egypto transtulisti: d̃ egypto. id est de tenebris mundanis. ¶ Tertio transfert sanctos suos d̃ ꝑegrinatione ad quietationem. Rex hñs aliquẽ hoiem qui in aliquo officio humili secum laborauit: ꝓmouet eum ad aliquẽ statũ certũꝫ ⁊ perpetuuꝫ ꝓ labore suo: si ẽ clericus facit eũ ꝓmoueri ad ecclesiasticas dignitates: si est secularis: dat ei honores seculares redditus officia vt sic de labore ad requiẽ transferaf. Isto mõ xp̃s illos qui secũ in hac vita laborãt transfert finaliter in requiẽ regni celestis Ecci. xliiij. Enoch placuit deo ⁊ trãslatꝰ est in ꝑadisum: et de hac translatione loquif presens lectio.

¶ Lectio. L

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-277/0140
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG